

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

rasket mig og vilde have bibragt mig Indtryk af, at vor Diskussion i Fjor i dette høje Ting alligevel havde frugtet. Men desværre er det jo ikke Tilfældet. Det ærede Medlem sagde, at jeg havde ingen Evne som Mægler mellem de modstridende Opfattelser, og det kan godt siges. Kun bliver det altid et Spørgsmaal, om det er Mæglingmanden, der er noget i Vejen med, eller de Parter, der skal mægles mellem. Jeg har i alt Fald tidligere kunnet være Formidler mellem meget modstridende Interesser. Men jeg forstaar jo, at de modstridende Interesser, de modstridende Opfattelser mellem Erhvervene her er saa dybtgaaende, at det er overmaade svært at faa Anskuelserne til at bøje sig mod hinanden. At jeg saa er blevet en Stridens Mand, er en Skæbne, jeg har faaet, og den maa jeg finde mig i at bære. Jeg gør det dog med Taalmod og med godt Humør.

Den ærede Ordfører for Venstre hævdede, at jeg ikke tog Hensyn til de store Erhvervsinteresser. Jeg maa tilbagevise dette. Fremstillingen af det foreliggende Lovforslag for den høje Rigsdag er et Udslag af min Hensyntagen til Erhvervenes Forslag i Fjor. Det er paa det Grundlag, at hele Behandlingen er taget op i Embedsmandsudvalget. Det er af den Aarsag, der er ført Forhandlinger mellem Embedsmandsudvalget og Erhvervenes Repræsentanter. Der er ligeledes vist Hensyntagen, synes jeg, gennem de Lempelser, som heller ikke det ærede Medlem vilde nægte laa i Lovforslaget. Derfor synes jeg ikke, det er rigtigt at sige, at jeg ikke tager Hensyn til Erhvervsinteresserne.

Det ærede Medlem mente, at hvis jeg vilde tage Hensyn til Venstre, var der maaske Mulighed for en fredelig Udgang. Det glæder mig for saa vidt, hvis det virkelig skulde betyde, at der var Fredstoner i Luften. Jeg tvivler nu lidt derpaa; det forekommer mig, at de Udtalelser, der faldt med Hensyn til Lovforslaget, var af den Art, at de var ret fjerne fra det Standpunkt, jeg kunde tænke mig at tage et Forlig med Venstre paa.

Naar den ærede Ordfører for Venstre sagde: Det kan ikke nægtes, at Lovforslaget er i nøje Overensstemmelse med Ministerens nære Medarbejdere, altsaa med Embedsmændene, vil jeg hertil gerne bemærke, at der dog ogsaa har været Repræsentanter for andre Ministerier i dette Embedsmandsudvalg, som har behandlet, synes jeg, Problemerne paa overmaade dygtig og dybtgaaende Maade. Den Omstændighed, at

man er kommet til det foreliggende Resultat, kan vel egentlig ikke forklejne de paa-gældende Embedsmænd eller det Resultat, de er naaet til.

Jeg maa gøre Indsigelse, naar det siges, at Udvalget ikke har været sagkyndigt, set fra Erhvervssynspunkter. Jeg kender godt den Anskuelse, at hvis man ikke er Købmand eller Industrimand eller akkurat tilhører den Branche eller det Erhverv, som nu engang vedkommende tilhører, ja, saa duer man ikke. Det er ikke noget nyt. Men jeg vil dog gerne her fastslaa som min Opfattelse, at disse Embedsmænd, som daglig sidder i Administrationen og i en Aarrække har haft med den at gøre, betjent Erhvervene og gjort det paa en dygtig Maade, kan ikke uden videre affærdiges med den Paastand, at de ikke er sagkyndige. Det maa jeg meget bestemt paatale, og jeg synes, det er ganske urimeligt at ville fremføre en saadan Paastand.

Den ærede Ordfører for Venstre (Villemoes) mente dernæst, at det nu vilde være det rigtige Tidspunkt at foretage de fornødne Lettelser, og nævnte, at vi jo nu har en lille Beholdning af Valuta. Ja, det er blot Spørgsmaalet: Hvad er de fornødne Lettelser? Det forekommer mig, at vi netop har valgt et Tidspunkt, hvor det hele saa lidt lysere ud, til at foretage disse Lettelser, som altsaa ikke er tilfredsstillende for Oppositionen, men som jeg alligevel synes ikke alene viser god Vilje, men ogsaa betyder en virkelig Lettelse for Erhvervene. Den Omstændighed, at vi nu har en lille Valutabeholdning, saa lille, at den næsten er mikroskopisk, synes jeg ikke kan berettigede til at gaa ind i Eksperimenter, thi vi ved ikke, hvor længe denne Tilstand varer, vi ved ikke, hvor længe vor Skibsfart kan hjembringe Valuta i det Omfang, som Tilfældet er nu, og jeg synes, vi i høj Grad skal holde os for Øje, at der kan komme andre Tider end disse, og at vi atter kan komme ind i Besværligheder. Vi har jo Erfaring for, hvad det betyder, at Nationalbanken ikke har nogen Valutabeholdning.

Det samme ærede Medlem spurgte, hvilken Interesse Landbruget havde i Vareudvekslingen med en Række Lande. Det er muligt, at Landbruget i enkelte Tilfælde ikke har haft nogen Interesse deri, men saa har vel Industrien og andre Erhverv haft Interesse deri. I øvrigt vil det ærede Medlem jo være tilfreds med Oplysninger i Udvalget i saa Henseende. Ellers kunde vi vende Spørgsmaalet om, og jeg kunde spørge det ærede Medlem, om ikke Landbruget i allerhøjeste Grad er interesseret i de